

خطرناکترین درخت دنیا

درخت ها همیشه معنی بخش زندگی بوده اند و ما از آن ها برای زندگی بهتر استفاده می کنیم ولی برخی درختان هم هستند که سمی بوده و باعث ضرر رسیدن به انسان ها می شوند از این رو نزدیک شدن به آن ها می تواند به معنای پایان زندگی باشد.

درخت ها همیشه معنی بخش زندگی بوده اند و ما از آن ها برای زندگی بهتر استفاده می کنیم ولی برخی درختان هم هستند که سمی بوده و باعث ضرر رسیدن به انسان ها می شوند از این رو نزدیک شدن به آن ها می تواند به معنای پایان زندگی باشد.

این درخت در مناطق مختلف مانند فلوریدا، کارابیان و باهاماس رشد می کند ولی به تازگی در غرب انگلستان هم رشد کرده است. این درخت میوه های کوچکی دارد که به نام سیب های مرگ شناخته می شود چرا که بوی آن هم می تواند انسان را راهی بیمارستان کند.

تک تک اجزای درخت مانچینیل (Manchineel) - یا در تلفظی دیگر «مانسینلا» - که در کتاب رکوردهای گینس عنوان «خطرناک ترین درخت دنیا» را به خود اختصاص داده، سمی و خطرناک است.

ایستادن زیر این درخت به ویژه در روزهای بارانی بسیار خطرناک است زیرا قطرات باران پس از برخورد با برگه ها یا تنه این درخت، سمی می شوند و در صورت هر گونه تماس با پوست بدن واکنش شدید آلرژیک ایجاد می کنند

این درخت که ارتفاع آن گاه تا پانزده متر می رسد و در سواحل آمریکای مرکزی و کارائیب رشد می کند، میوه ای سبز رنگ دارد که به «سیب ساحل» یا «سیب مرگ» مشهور است.

فقط کافی است این میوه شیرین را گاز بزنید تا چند لحظه بعد لب ها و دهانتان دچار خارش و التهاب شدید شود. خوردن این میوه به ظاهر جذاب سبب بروز عوارض ناگواری همچون ورم معده، عفونت باکتریایی، خونریزی و حتی مسدود شدن مجاری تنفسی به علت تورم شدید می شود.

شیره درخت مانچینیل به شدت سمی است. بریدن قسمتی از این درخت سبب پاشیده شدن شیره آن به بیرون می شود. تماس با یک قطره از این شیره به التهاب شدید پوستی می انجامد.

همچنین سوزاندن این درخت سبب می شود شیره آن به همراه دود بالا برود و به این ترتیب تماس با دود ناشی از آن هم التهاب به ست، ایجاد می کند. هارد شدن، شده آب، درخت با حث، دود ناشی، از سوزاندن آن، به چشم می آید، ته اند شخص، آ، که، کند. ایستادن زیر این درخت به ویژه در روزهای بارانی بسیار خطرناک است زیرا قطرات باران پس از برخورد با برگه ها یا تنه این درخت، سمی می شوند و در صورت هر گونه تماس با پوست بدن واکنش شدید آلرژیک ایجاد می کنند.

بومیان منطقه کارائیب از شیره درخت مانچینیل برای زهرآگین کردن پیکان ها (دارت های) خود استفاده می کردند. همچنین با ریختن مقداری از این شیره در منابع آبی دشمن از آن به عنوان سلاحی بیولوژیکی علیه دشمنان خود بهره می گرفتند.

یکی از شیوه های شکنجه در میان بومیان کارائیب این بود که فرد مورد نظر را به تنه این درخت می بستند. به این ترتیب فرد در معرض سموم این درخت قرار می گرفت و به تدریج زجرکش می شد.

جالب اینکه حیوانات مختلف منطقه از خطر این درخت آگاهند و هرگز به آن نزدیک نمی شوند. تنها موجودی که از میوه آن تغذیه می کند، نوعی خرچنگ بومی منطقه کارائیب است اما سم این درخت تاثیری روی آن ندارد.

درخت مانچینیل در حال حاضر در حال انقراض است و تعداد بسیار کمی از آن در دنیا وجود دارد. در این مناطق تابلوهای هشداردهنده در کنار این درختان وجود دارند یا روی تنه آنها یک ضربدر قرمز کشیده می شود تا گردشگران را از نزدیک شدن به آنها بر حذر دارند.

با این حال، همه ساله تعدادی از گردشگرانی که به این مناطق سفر می کنند از سر بی اطلاعی یا بی توجهی به علائم هشداردهنده یا حتی از سر کنجکاوی به خاطر تماس با این درخت یا خوردن میوه آن به درمانگاه های محلی مراجعه می کنند.

عوارض ناشی از تماس با اجزای این درخت در میان کودکان معمولاً شدیدتر است.